

fokus på det i de forgangne måneder. Jeg tror, der er mange, der er opmærksomme på det, men jeg skal ikke afvise, at der kan gøres mere.

Det var en udmærket aftale, der blev indgået i 1986 mellem den daværende regering og kommunerne, men vi må også se i øjnene, at vi nok ikke skal gå ud at måle på en personvægt, om man nu lige har nået det, eller om der mangler præcis hundrede årsværk, eller hvor meget der mangler. Miljølovgivningen har jo udviklet sig siden, og man er kommet ind på en konstruktiv måde.

Vi var ikke helt enige i, hvordan det skete, men når man ser på, at man nu går i gang med grønne regnskaber – de blev tvungne, vi ville gerne have haft dem frivillige – er vi helt sikre på, at med det arbejde, der er i gang med miljøledelse, miljøregistrering i de enkelte virksomheder, vil der være mulighed fremover for at lægge en langt større del ud i virksomhederne til en egenkontrol. Det er noget, enhver virksomhed vil gøre, noget, enhver bestyrelse i virksomhederne vil kræve, og det vil direktionerne også, for vi har i de forgangne uger set, at det er væltet ned med sager, hvoraf fremgår, at miljø- og sundhedsforhold er det i høj grad risikabelt at overse. Det kan være sådan noget som introduktionen eller forsøget på introduktion af Gaiu i Sverige eller kogalskaben, eller vi kan kigge tilbage på, hvordan det gik for Shell, da »Brent Spar« kom. Forbrugerne er meget opmærksomme og vil ikke acceptere, at der er nogen, der kører på fribillet på miljøområdet, og det tror jeg kan være en af de gode allierede i det her.

Vi vil altså gerne være med til regler og regelkontrol, men det er langt mere hensigtsmæssigt, hvis vi kan indrette systemet sådan, at vi kun behøver et minimum af kontrollanter og et minimum af regler, men at folk selv ser deres egen interesse i at opføre sig miljømæssigt hensigtsmæssigt. Så behøver vi ikke det store bureaukratiske apparat, og det vil være langt lettere at gennemskue for alle på den måde.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vi er åbenbart blevet et af de store partier nu, siden vi kommer lige efter Det Konservative Folkeparti.

Der er ingen tvivl om, at hele miljøtilsynsområdet trænger til et gevaldigt løft. Oprindeligt har indførelsen af miljøtilsynet nok været en meget fornuftig ting, men som med så mange andre ting har den faktiske håndhævelse udviklet sig mere og mere væk fra intentionerne. I dag

må vi konstatere, at miljøtilsynet visse steder slet ikke fungerer, men bare foregøgler befolkningen, at man fra myndighedernes side har styr på virksomhederne.

Enhedslisten har således politisk taget en konkret sag i Nordjylland op. Det gjorde vi, fordi den på mange måder illustrerer, hvorledes miljøtilsynet tilsyneladende helt tilsidesætter miljøhensyn af hensyn til en lokal virksomhed og prøver at overhøre miljøbekymrede borgeres protest over, hvad der sker. Jeg skal ikke her gå i detaljer med sagen, der er ganske omfattende, men dog med nogle eksempler vise, at miljøtilsynets praksis er overordentlig kritisabel. Sagen viser, at der tilsyneladende har udviklet sig en praksis i nogle af områderne i landet, hvor man starter med at give nogle miljøtilladelser, og så undlader man at skride ind, når de misbruges. Sagen viser også, at når der så skal klages til overordnede instanser, holder man hånden over hinanden og undlader at forfølge sagen.

Enhedslisten rejste sagen via Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg ved at stille ministeren en lang række konkrete og principielle spørgsmål.

Vi har nu forleden dag fået ministerens svar. Efter 5 måneder! Når han skulle bruge så lang tid, skyldes det nok, at ministeren selv er blevet noget overrasket over den praksis, som har udviklet sig op gennem 1980'erne, og faktisk nu er kommet med et udspil, som jeg tror at den konkrete sag har en ikke uvæsentlig aktie i. Så for mig er det såmænd o.k., at der er gået så lang tid med et svar.

I Løgstør ligger virksomheden Aggersund Kalkværk. Lad os se på to aspekter af sagen.

Grundvandssænkning: Virksomheden søgte i 1992 om lov til at sænke grundvandet med 20 m på et år i et område, hvor den skulle udgrave kalk. Skov- og Naturstyrelsen godkendte, at virksomheden kunne grave kalk op på arealerne, dog således at udgravningen skulle foregå i sommertiden, etapevis over 4 år og ned til 20 m under havniveau. Senere samme år fik virksomheden af Nordjyllands Amt lov til at sænke grundvandet med 5 m pr. år i 4 år i området, hvor den skulle udgrave kalk. Miljøstyrelsen konfirmerede i december 1993 kravet om, at grundvandssænkningen skulle ske over 4 år, men man åbnede for, at virksomheden efter de 4 år kunne søge om yderligere sænkning af grundvandet. Der gik dog ikke mere end 3 måneder, kun 3 måneder, før virksomheden søgte herom, og kort efter forelå amtets tilladel-